

28 Απριλίου 2022

Η Θεία αγάπη νίκησε τον θάνατο

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

*Αρχ. Γεώργιος (Καψάνης) Προηγούμενος Ιεράς
Μονή Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Θανάτω θάνατον πατήσας

Απορροφημένος ο σύγχρονος άνθρωπος από τις πολλές του ασχολίες και από τα προγράμματα της τηλεοράσεως και τα άλλα ποικίλα μέσα ενημερώσεως και «ψυχαγωγίας», δεν έχει τον χρόνο να γνωρίση τον εαυτό του, τον συνάνθρωπό του και τον Θεό του.

Έτσι παρακάμπτει και σοβαρά υπαρξιακά του προβλήματα, όπως το πρόβλημα του θανάτου. Μόνο στις κηδείες κάποιων συγγενών ή γνωστών του θα φιλοσοφήση για λίγο γύρω από τον θάνατο για να ξαναγυρίση σύντομα στην ρουτίνα της καθημερινής ζωής.

Οι εορτές των αγίων Παθών και της αγίας Αναστάσεως του Κυρίου μας δίνουν την ευκαιρία να ιδούμε το γεγονός του θανάτου και να το αντιμετωπίσουμε.

Βλέποντες τον Κύριο θνήσκοντα, διαπιστώνουμε ότι ο θάνατος είναι πραγματικότητας, την οποία και αυτός ο Υιός του Θεού υπέμεινε.

Ακόμη βλέπουμε ότι ο θάνατος έχει σαν ρίζα του την παρακοή και την αμαρτία του ανθρώπου. Αφού εκούσια χωρίσθηκε από τον Πλάστη του, τον χορηγό της ζωής, ήτο φυσικόν να αποθάνη.

«Όσον γαρ αφίστατο της ζωής, τοσούτον προσήγγιζε τω θανάτῳ. Ζωή γαρ ο Θεός, στέρησις δε της ζωής θάνατος» (Μ. Βασιλείου, «Ότι ουκ έστιν αίτιος των κακών ο Θεός», Ε.Π.Ε. τομ. 7). Κατά την προειδοποίησι του Αγίου Θεού: «η δ' αν ημέρα φάγητε απ' αυτού, θανάτῳ αποθανείσθε» (Γεν. 6' 17).

Κάθε θάνατος είναι τραγικός, όχι μόνον για τον πρόσκαιρο χωρισμό μας από ό,τι αγαπούμε, αλλά και γιατί είναι η συνέπεια και απόδειξις της αμαρτωλότητός μας.

Ο αναμάρτητος Κύριος Ιησούς Χριστός πεθαίνει για τις δικές μας αμαρτίες. Πεθαίνει εκούσια από άπειρη αγάπη για μας. Ο θάνατός Του είναι θυσία, προσφορά αγάπης υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας.

Οι ιδικές μας αμαρτίες Τον ανέβασαν στον Σταυρό. Όμως η θεία αγάπη νίκησε τον θάνατο. Κατά την Θ. Λειτουργία του Μ. Βασιλείου: «...ούκ ην δυνατόν κρατείσθαι υπό της φθοράς τον αρχηγόν της ζωής, εγένετο απαρχή των κεκοιμημένων, πρωτότοκος εκ των νεκρών, ίνα η αυτός τα πάντα εν πάσι πρωτεύων...».

Στην πραγματικότητα του θανάτου προστίθεται μία νέα ισχυρότερη πραγματικότητα, αυτή της Αναστάσεως. Τώρα διά της πίστεως μπορούμε να σταθούμε με ελπίδα μπροστά στον θάνατο, γιατί γνωρίζουμε ότι δεν θα είναι αυτή η τελική πραγματικότης, αλλά η Ανάστασις.

Η τελευταία λέξις που σφραγίζει τον κόσμο δεν είναι το «τετέλεσται» του Κυρίου επί του Σταυρού, αλλά το ευαγγέλιο των Μυροφόρων, ότι ο Κύριος ανέστη εκ των νεκρών. Αυτή είναι και η ιδική μας ελπίδα και η ιδική μας χαρά.

Κανείς δεν μπορεί να μας την αφαιρέση, εκτός αν εμείς μόνοι μας με την απιστία και ολιγοπιστία μας την αποποιηθούμε.

Ψάλλουμε την Μ. Παρασκευή στους Μακαρισμούς: «Εσταυρώθης δι' εμέ, ίνα εμοί πηγάσης την άφεισιν· εκεντήθης την πλευράν, ίνα κρουνούς ζωής αναβλύσης μοι· τοις ήλοις προσήλωσαι, ίνα εγώ τω πάθει των παθημάτων σου, το ύψος του κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι· ζωοδότα Χριστέ, δόξα και τω Σταυρώ Σώτερ, και τω Πάθει σου».

Εάν η αγάπη του Χριστού ήταν τόσο κραταιά, ώστε ενίκησε τον θάνατο, και η δική μας αγάπη προς τον Χριστό θα νικήση τον θάνατό μας.

Αυτό το μυστήριο παρακαλούμε τον Κύριο να μας αξιώνη να ζήσουμε τις άγιες αυτές ημέρες· να βλέπουμε κατάματα τον θάνατό μας και να μη τον φοβηθούμε, γιατί τον νικά ο Σταυρωθείς και Αναστάς Κύριος.

Η αγάπη, η ελπίδα και ή χαρά του Σταυρωθέντος και Αναστάντος Κυρίου ευχόμεθα να πληρώση και τις ιδικές σας καρδιές κατά τις άγιες εορτές και κατά την παρούσα και την αιώνια ζωή.

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη! Αδελφοί.

Άγιον Πάσχα 2001

Από την περιοδική έκδοση «Όσιος Γρηγόριος», Αγίου Όρους, τεύχος 26, 2001, της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου.

<https://bit.ly/3xXhqVw>